

Az előadássorozatban azokról a dolgokról tanulunk, melyek a Tóra szellemsége szerint kiviszik az embert a világból. Ezek az irigység (*kiná*), a vágyak (*táává*) és a tisztelet utáni vágy (*kávod*).

A vágyak (*táává*): fizikai élvezetek iránti vágy

Van egy csoki. Megkívánom. Megezem.

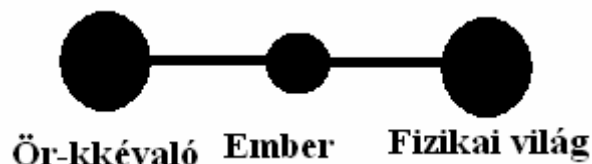
Hatásmechanizmus:

1. Külső inger (a szem meglátja)
2. **A szív megkívánja (szeretné elérni, megszerezni és élvezni azt, amit meglát)**
3. A kéz megteszi

A 2. lépés maga a *táává* tulajdonsága, egy belső motiváció, ami abba az irányba mozdít (valamilyen mértékben), hogy elérjem és élvezzem a fizikai élvezetet.

Miért nem jó ez? Látszólag, szemben sok más olyan tulajdonsággal, amiket a Tóra rossznak tart, itt el kell gondolkodni azon, hogy vajon mi is lehet abban a baj, hogy valaki szeretné „élni az életet”!

Az zsidóság alaptétele: az élet nem siralomvögy – élvezni kell az életet, hiszen ez a Teremtés célja

- Miután nem képes az ember egyszerre két irányba haladni, választania kell az Ö-való és a fizikai világ között. Hiszen a szimpla fizikai „anyag” a lehető legtávolabbi pont az Ö-valótól, tehát az ehhez való közeledés egyben az Ö-valótól való eltávolodást vonja maga után szükségszerűen.
- Az Ö-való teljessége végtelen, minél közelebb van hozzá valaki, annál inkább részesülhet a maximális teljességéből (élevezetből), a fizikai élvezet viszonylagos – nem lehet maximális.
- Nincs önmagukban probléma a fizikai élvezetekkel
- de hozzákötődök az élvezet forrásához – tehát a fizikai világhoz fogok kötődni

- Az ember lelke elér az Ö-valóig.
- Az embernek szintjei vannak (a fizikai világ és az Ö-való közötti távolságok mutatja. Mint a létra Jákób álmában)

- Az ember mindig annyit lát, amilyen szinten van. A többi szint be van előtte zárva

- Tehát minél erősebben vonz ez a tulajdonság a fizikai élvezetek felé, annál inkább van bezárva előttem a szellemi érzékelése. Tehát elképzelhető, hogy egy ateistát nem feltétlenül nézetei teszik ateistává, hanem inkább a vágyai, amik hozzákötik a fizikai világhoz és elképzelhetetlenné teszik számára, hogy létezhet valami a fizikain túl.
- Dimjon: képzelet, illúzió. Az ember valamilyennek látja a valóságot. Amennyiben az, ahogy látja a világot különbözik az objektív valóságtól, ezt hívjuk *dimjonnak*.
- Pl. Megy Reuven egy lovon. Leesik a csomagja. Szembe jön Simon. Reuven megkéri Simont, hogy segítsen felrakni a lóra a csomagot. Simon azt mondja, hogy nem tud segíteni, mert nincs ideje.
- Simon döntése: az értelemnek kell dönteni
- Ösztönreakciók: nem döntések (Simon valójából nem akart segíteni)
- Pl. rálépnek a lábamra, kiáltok: AÚÚÚÚÓ – ez ösztön
- A lustaság, pillanatnyi hangulat miatt nem felel meg Simon válasza az objektív valóságnak, valami bezavar. És mindez anélkül, hogy ez feltétlen tudatosodna Simonban. Az ő belső érzékelése, hogy ő valóban objektíven döntött. De ha megvizsgálja, hogy vajon pontosan mi motiválta őt abban, hogy ezt a döntést hozza meg, rájön, hogy a döntésének nem sok köze volt az objektivitáshoz.
- Tóra: egy bírónak nem szabad megvesztegetést elfogadnia.
- A megvesztegetés elvakítja a bölcsek szemét.
- (nem a lefizetés esete. Elvette a pénzt, de utána „objektíven” dönthet. Dönteni akar. Erre akkor képes, ha a tiszta értelmet nem befolyásolja semmi.)

- Az Ö-való irányába való elmozdulás választása csak tudatos lehet.
- A fizikai világ iránti választás azonban nem tudatos döntés – mert az ingereinkre ösztönösen válaszolunk. Az inger felébreszti a *táavát*, ami „kényszeríti a testet a cselekvésre. Mindeközben az ember ezt akár úgy is megélheti, mintha ő döntene és ő választaná az élvezetet (*dimjon*).

- A Fizikai világ felkelti az ingert. Nem tudatos világ.
- Az mondják Bölcsseink, hogy a zsidók csak azért csináltak bálványokat, hogy engedelmeskedhessenek azoknak az ingereknek, amiket az I-ten megtilt.
- Tehát a „csoki” azért sem jó, mert bevisz az ösztönök világába.

Összegzés: Két probléma rejlik a *táává* tulajdonságában:

1. A fizikai világhoz közelít, hozzáköt és ezzel automatikusan eltávolít az Ö-valótól.
2. Hozzászoktak a nem tudatos, az ösztönreakciókhoz. Döntéseim nem a tiszta és objektív értelem szüleményei lesznek, hogy az illúzióé (*dimjoné*), anélkül, hogy ez tudatosodna bennem.